

Список використаних джерел

1. Інформаційно-комунікаційні технології у вищих навчальних закладах: алгоритм впровадження. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*. Серія: Педагогічні науки. 2016. Вип. 133. С. 3–5.
2. Кручинина Г. А. Методическая работа преподавателя в условиях использования новых информационных технологий обучения. *Проблемы теории и практики в подготовке современного специалиста*. Межвузовский сборник научных трудов: Изд-во НГЛУ. Новый Новгород, 2003. С. 126.
3. Швачич Г. Г., Толстой В. В., Петречук Л. М., Іващенко Ю. С., Гуляєва О. А., Соболенко О. В. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології: навчальний посібник / Національна металургійна академія України. Дніпро, 2017. 231 с.

Кучерак І. В., канд. пед. наук,
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»,
Україна

ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛОГОПЕДІВ: ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Зважаючи на основні тенденції розвитку системи вищої освіти, зростає потреба в орієнтованих на успішну професійну діяльність висококваліфікованих корекційних педагогах і, зокрема, логопедах, які відповідають запитам та соціальному замовленню сучасного суспільства. Вирішення таких завдань у багатьох аспектах визначено готовністю майбутніх фахівців до корекційно-розвиткової роботи з дітьми із психофізичними порушеннями, наявністю внутрішніх особистісних ресурсів для реалізації нетрадиційних рішень та впровадження інновацій у нестандартних умовах.

Ця ситуація ускладнюється перманентним зростанням кількості дітей із порушеннями психофізичного розвитку, відсутністю достатньої кількості спеціальних закладів, кваліфікованих фахівців та потребою у реформуванні чинної системи спеціальної освіти.

Незважаючи на наявність цілої низки ґрунтовних наукових розвідок, що стосуються проблем розвитку спеціальної освіти в Україні (В. Бондар, В. Гладуш, Л. Борщевська, Л. Вавіна, В. Засенко, А. Колупаєва, С. Миронова, В. Синьова, М. Супрун, В. Тарасун, Л. Федорович, А. Шевцов, М. Шеремет та ін.), окремі питання реалізації інноваційної складової підготовки майбутніх логопедів розроблено недостатньо. Означене визначило актуальність публікації.

Сучасний ринок праці обумовлює кардинальні зміни так званої «знаннєвої» парадигми вищої освіти, орієнтуючись на «максимально тісний зв'язок освіти, дослідної діяльності та технологічних інновацій» [1, с. 6]. Відтак постає потреба у забезпеченні інноваційної складової підготовки майбутніх логопедів. Суттєві можливості для реалізації означеного у супервізії, що поєднує управлінський та консультативний аспекти [2, с. 263] та дозволяє полегшити роботу, індивідуально та колективно, забезпечуючи стандарти, через моделі аналізу і компетентного розв'язання ситуацій [2, с. 263].

Значним потенціалом супервізії як сучасна високоефективна технологія володіє у ракурсі забезпечення нової якості освітніх результатів у процесі реалізації практикоорієнтованого навчання майбутніх фахівців у сфері спеціальної освіти [3].

Завдяки супервізії надаються можливості для спостереження за проведенням корекційно-розвиткової роботи, підтримки у забезпеченні індивідуальної освітньої траєкторії розвитку дитини із психофізичними порушеннями, пошук найбільш ефективних шляхів вирішення конкретних ситуацій завдяки груповому обговоренню кращих технологій, методик, практик щодо вирішення конкретних труднощів у щоденній роботі та реалізації потенційних можливостей розвитку дитини.

Однак така потреба не завжди належно реалізована через відсутність доступу практикуючих логопедів до супервізії. Причин такої ситуації кілька: брак фахівців (інститут супервізорства в Україні досі відсутній) та фінансова недоступність (зазвичай така послуга реалізується у межах платних тренінгів та програм).

Означене дослідження не вичерпує усіх аспектів порушеної проблеми. Подальші наукові розвідки вбачаємо у розробленні педагогічних умов ефективності здійснення супервізії для майбутніх фахівців за ОП 016 «Спеціальна освіта» (логопедія).

Список використаних джерел

1. Шеремет М. К., Супрун Д. М., Кондукова С. В. Професійна підготовка фахівців спеціальної освіти в умовах сьогодення. *Інноваційні підходи в освіті та реабілітації дітей із особливими освітніми потребами (до 15-річчя ВГО «Українська асоціація корекційних педагогів»): збірник матеріалів IV Всеукраїнської науково-практичної конференції / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. Київ, 2020. С. 6–10.*
2. Астремська І. В. Прикладні методики та основи супервізії в соціальній роботі: навчальний посібник. Миколаїв: Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2017. 396 с.

3. Лаврентьева М. А., Гришина О. С. Супервизия как средство усиления практической подготовки будущих дефектологов. *Современные проблемы науки и образования*. 2015. № 2–2. URL: <http://science-education.ru/ru/article/view?id=22518>

Мазуренко К. О., здобувач вищої освіти,
Одеський національний університет
імені І. І. Мечникова,
Україна.

Науковий керівник – **Вейландс Л. В.-В.**, канд. пед. наук, доц.,
Одеський національний університет
імені І. І. Мечникова,
Україна

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ У ЗВО

Одним з основних напрямів розвитку сучасної системи вищої освіти є створення оптимальних умов для ефективної підготовки висококваліфікованих фахівців, здатних вирішувати складні завдання професійної діяльності й особистісного саморозвитку. Досліджуючи соціально-професійну адаптацію студентів у ЗВО, ми приділяємо особливу увагу формуванню їхньої фахової ідентичності як одному з найбільш значущих чинників становлення професіоналізму та конкурентоспроможності майбутніх спеціалістів. Актуальність вивчення цього феномену зумовлена практичною значущістю подальшого вдосконалення професійної підготовки фахівців [1].

Мета дослідження полягає у вивченні особливостей формування професійної ідентичності у процесі професійної підготовки у ЗВО.

У зарубіжній психології питання ідентичності досліджувалися з погляду різних теоретичних підходів. Е. Еріксон вважав, що під ідентичністю слід розуміти щось внутрішнє, що лежить фундаментом самої психічної структури індивіда [2].

Дж. Марсія, учень Е. Еріксона, давав таке визначення ідентичності – це «внутрішня самовиникаюча динамічна організація потреб, здібностей, переконань та індивідуальної історії» [3].

Ю. П. Поваренко розглядає професійну ідентичність як критерій розвитку суб'єкта як професіонала, що означає прийняття:

- 1) себе як професіонала;
- 2) певної сфери діяльності як способу задоволення потреб і реалізації себе;